

VALERIE
BOWMANOVA

*Paholek
a ja*

Pomsta, ktorá stojí za zlomené srdce

KAR

VALERIE
BOWMANOVÁ

*Paholek
a ja*

Preložila Martina Fedorová

IKAR

Valerie Bowman
DUKE LOOKS LIKE A GROOMSMAN

Copyright © 2020 by June Third Enterprises, LLC
All rights reserved. No part of this book may be reproduced
in any form or by any electronic or mechanical means,
including information storage and retrieval systems,
without permission from the author, except
for the use of brief quotations in a book review.
Translation © 2022 by Martina Fedorová
Jacket design © LLewellen Designs
Slovak edition © 2022 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-8318-3

Venujem priateľke Vickie Lambertovej,
ktorá mi veľmi chýba.

Nezisková organizácia Colon Cancer Coalition:
Colon Cancer Nonprofit
coloncancercoalition.org

POZNÁMKA AUTORKY

Trilógia *Klub lokajov* pozostáva z príbehov grófa z Kendallu (prvý diel, *Lokaj a ja*), vojvodu z Worthingtonu (druhý diel, *Paholok a ja*) a markíza z Bellinghamu.

Prológ každej knihy zachytáva tú istú scénu z pohľadu hlavného hrdinu. Môžem vás ubezpečiť, že okrem nej sa v nich už nič neopakuje.

Ak držíte v ruke prvý diel tejto trilógie, Prológ vám objasní, ako vznikol *Klub lokajov*. Ak ste už niektorý diel čítali, zoznámí vás s charakterom hlavného hrdinu konkrétnej knihy.

Ďakujem, že čítate!

Valerie

PROLÓG

Londýn, júl 1814

Rhys Sheffield, vojvoda z Worthingtonu, si užíval veľmi príjemný večer. Vlastne, všetky jeho večery boli zvyčajne veľmi príjemné, keďže v nich nechýbalo posedenie pri poháriku s priateľmi ani návšteva hráčskeho brlohu Hollister, kde zakaždým, v priebehu niekoľkých hodín, premrhal slušnú kôpku peňazí. Dnes sa posedenie pri poháriku odohrávalo U zvedavej kozy, v krčmičke na okraji štvrte Mayfair, kde mohli spolu s Kendallom, Bellom a Claytonom popíjať a slobodne hovoriť o čomkoľvek bez prísneho posudzovania niekoho z vyššej spoločnosti. U zvedavej kozy sa štyria priatelia cítili omnoho lepšie než v hociktorom inom zatuchnutom a naškrobenom klube na ulici St. James's Street.

Sotva vošiel dnu, kamaráti mu nahlas dávali najavo, ako veľmi ich potešilo, že je znovu vo svojej koži. Až donedávna to tak totiž nebolo a trpel úpornými bolesťami hlavy. Teraz však už na to odmietal myslieť a všetko, čo mu jeho nedávnu minulosť pripomínalo, zatlačil do úzadia.

Práve u kyprej barmanky objednával tretiu rundu pív, keď Kendall, od ktorého by to človek najmenej čakal, vyhlásil: „Myslím, že je načas, aby som sa oženil.“

Všetci traja, spolu s Bellom a Claytonom, k nemu otočili hlavy a vytreštili naňho oči, akoby dočista prišiel o rozum.

Rhys, ktorému nikdy nechýbali slová, sa spamätal prvý. Prudko sa nadýchol a pokrútil hlavou: „Oženil? Preboha, chlape! Prečo by si sa hnal do čohosi takého... definitívneho?“

Kendall bol dobrý chlapík. Keď sa po skončení štúdií na Oxforde rozišli každý svojou cestu, rozhodol sa stať admirálom kráľovského námorníctva. Jeho otec, posledný gróf z Kendallu, mu nič nedaroval. Všetko, čo Kendall mal, si zarobil vlastnými rukami. Rhys nepoznal nikoho usilovnejšieho ani spoľahlivejšieho či lojálnejšieho, ako bol Kendall. Ale ten chudák sa naozaj chcel oženiť. A to aj napriek svojmu poslednému nešťastnému pokusu o manželstvo s tou pobehlicou lady Emily Foswellovou. Zabudol už na jej zradu?

„Zdá sa ti vari, že sme z roka na rok mladší?“ odbil ho Kendall.

„O čom to hovoríš?“ ohradil sa Worth. „Nemáme ani tridsať. Sme takmer štence. Môj otec mal po päťdesiatke, keď som sa narodil.“

Rhysov otec býval zarytý starý mládenec, kým sa usadil so svojou (omnoho mladšou) manželkou a, ako sa patrí, splodil syna. Len čo si však zadovážil dediča, vrátil sa k svojmu staromládeneckému životnému štýlu a Rhysovu matku nechal, aby sa zabávala podľa svojej chute, čo náležite využila. A tak Rhysa vychovávalo najmä služobníctvo, guvernanky a domáci učítelia.

Jeho otec sa do rodinného sídla vracal iba zriedka, a aj to len preto, aby sa presvedčil, že jeho syn dôkladne chápe enormnú dôležitosť titulu, ktorý zdedil, a aby sa s ním podelil o zasvätené rady týkajúce sa žien, o ktorých užitočnosti Rhys vážne pochyboval.

Prinajmenšom mu naozaj nijako nepomohli v dosiaľ jedinom prípade, keď mal v úmysle vážne sa uchádzať o dámu,

ktorá – ako vysvitlo – mala záujem iba o jeho titul. Ešteže tomu osudu unikol. Doslova o vlások. Aj to patrilo medzi záležitosti, ktoré vytrvalo odsúval do úzadia svojej mysle.

Ako ďalší sa ujal slova Bell, či presnejšie Beaumont Bellham, markíz z Bellinghamu. Bolo mu jasné, že musí Kendallovi prehovoriť do duše. Sám bol síce starý mládenec, no dlhé roky zostával oddane verný službe jeho kráľovskej milosti ako špión ministerstva vnútra. Ten blázon bol dokonca ochotný zrieknuť sa titulu, len aby mohol ako obyčajný vojak bojovať proti Francúzsku. Vďaka Bohu, že mu to zamietli.

Namiesto toho mu ponúkli miesto na ministerstve, kde bol väčšinu času v bezpečí. Teda, ak práve nebol na nejakej nebezpečnej misii.

Bell bol inteligentný, priamy a húževnatý. Ak mal nejakú chybu, tak len to, že priveľa pracoval. Zo všetkých ľudí, ktorých Rhys poznal, to bol práve Bell, kto najviac potreboval zábavu a trocha uvoľnenia. A hoci mu to Rhys neprestajne pripomínal, Bell si túto dobre mienenú radu len zriedka vzal k srdcu. Namiesto toho Rhysa vyzýval, aby aspoň na jeden deň prestal s hazardnými hrami a vymenil dámsku spoločnosť za poctivú robotu. Nuž ale kto potrebuje také rady?

Bell sa zadíval na Kendalla prižmúrenými očami. „Si si istý, že si už na niečo také pripravený? Nie sú to ani dva roky, čo...“ Nedopovedal. Všetci však vedeli, že má na mysli lady Emily. Výraz na Kendallovej tvári mu jednoznačne naznačil, aby od tej témy ihneď upustil.

Ako posledný sa ozval Clayton. „Vďaka Bohu!“ zajasal. „Konečne nebudem jediný, kto sem chodieval s chomútom na krku.“

Rhysa to rozosmialo. Clayton vliezol do chomúta iba nedávno, no zato celkom dobrovoľne. Vikomt miloval ve-

du, sám bol amatérsky vynálezca, o peniaze nikdy nemal núdzu a bol aktívny člen parlamentu. Nikomu by nenašlo, že sa z nich ožení prvý. Teraz však dokonca aj Rhys musel pripustiť, že priateľovi manželstvo náramne prospelo. Claytonovi sa práve skončili medové týždne a bolo nad slnko jasnejšie, že je do svojej ženy Theodory po uši zaľúbený. Ktovie... Možno čosi ako láska naozaj existuje. Prinajmenšom u niektorých ľudí.

Rhys si odpil piva a zahľadel sa na svojich priateľov. Stretli sa ako malí chlapi na Etone a odvtedy spolu preskákali všetko možné. Každý mal v ich malom spoločenstve nenahraditeľnú úlohu.

Kendalla v poslednom čase zamestnával predovšetkým zákon o zamestnávateľoch a pracovníkoch, ktorý zdedil spolu s grófskym titulom po staršom bratovi. Ten nečakane zomrel na tuberkulózu, a tak snaha o schválenie tohto zákona v parlamente zostala na pleciach Kendallovi.

Bell bol posadnutý prenasledovaním zradcu z bitky na rieke Bidassoa v Španielsku a Clayton mal, ako zvyčajne, plné ruky práce s organizovaním večierkov a politikárčnením, teda tým, čo mu šlo najlepšie.

Rhys si veľmi dobre uvedomoval, že ho ostatní považujú za ľahťáka, ktorý sa v živote do ničoho vážne nepustil. Akoby pitie, hazard a ženy neboli nič vážne. Akoby to nebolo presne to, čo sa od jeho spoločenského postavenia, od neho ako vojvodu z Worthingtonu, očakávalo. Robil len to, čo sa od neho chcelo, a robil to dobre. Dokonca lepšie než hociktorý iný z dlhej línie jeho vojvodských predkov, lebo sa veľmi usiloval, aby väčšinu svojho času venoval radovánkam a nie otravným záležitostiam správy vlastného majetku. Na to mal právneho zástupcu a ten jeho bol naozaj výnimočný. Stretávali sa každý deň a obeť, ktorú

Paholok a ja

takto prinášal, predstavovali nekonečné minúty načúvania nudným správam o tom, ako prosperuje. Čo viac by od neho mohli chcieť? Život sa má žiť, nie premárniť s nosom zapichnutým do účtovných kníh. Či akýchkoľvek iných. Nech si ho Bell doberá, koľko chce, Rhys vedel, že takmer všetko je omnoho väčšia zábava než čítanie.

Rhys mal dobrú hlavu na čísla, no namiesto toho, aby ju používal pri správe majetku, mu slúžila za hráčskym stolom. A bola by slúžila dobre, keby sa pričasto nedíval na dno poháríka, začo prehrával. Ale čo už. To, čo dnes stratil, môže zajtra poľahky získať. V tom spočíva krása hazardných hier. Každý dostane druhú šancu. Nie ako v manželstve.

Ak človek uviazne v tom nesprávnom, uviazne v ňom na celý zvyšok svojho života. A ako sa už stihol na vlastné oči presvedčiť, niektoré ženy sú ľstivé klamáčky, ktorým ide len o to, aby ulovili čo najväčšiu rybu. V ich svete, v tom ich ligotajúcom sa *beau monde*, je tá najväčšia ryba muž s najvznešenejším titulom. A najvznešenejší titul okrem kráľovských je, samozrejme, ten jeho, vojvodský. To mu otec vtíkal do hlavy už vtedy, keď sotva stál na vlastných nohách. Spolu s tým, že ako nositeľ tohto titulu si musí, pokiaľ ide o nežné pohlavie, dávať sakramentský pozor.

A tak si ho dával. Aspoň si to myslel.

Na rozdiel od Kendalla tú, do ktorej sa takmer zaľúbil, nepožiadal oficiálne o ruku. Aj voči Kendallovej lady Emily Foswellovej mal od prvej chvíle výhrady. Nikdy totiž nevidel, že by sa v Kendallovej prítomnosti usmievala. A keď ho v predvečer ich svadby odkopla, Rhys od hnevu skoro vyletel z kože. Zdalo sa, že ho to rozzúrilo dokonca viac než Kendalla.

Kendall bol v tom čase druhorodený syn slúžiaci u námorníctva a správu o zrade svojej milej prijal s odovzda-

nou pokorou a zlomeným srdcom. Nie však Rhys. Ten bol pripravený vyhľadať tú zmiju a poriadne jej prehovoriť do duše, aby si navždy zapamätala, aká dôležitá je vernosť a aké ohyzdné sú zrada a chamtivosť. Niežeby on sám mal nejaké právo niekoho poučovať o morálke, no Kendall to právo nepochybne mal.

Jediné, čo ho utešovalo, bolo, že lady Emily musí až do smrti žiť s vedomím, že vymenila budúceho grófa za obyčajného baróna. Tak jej treba.

„Myslím to vážne,“ pokračoval Kendall. „Mám na zodpovednosti osud nášho grófstva. Obávam sa, že som bol natoľko pohľtený starosťami o to, aby schválili ten Charlesov zákon, že som svoju povinnosť nájst si nevestu neodpustiteľne zanedbal.“

„V tom s tebou musím súhlasiť. Teda, že si bol pohľtený starosťami o ten zákon,“ odfrkol Rhys. „Alebo skôr posadnutý?“

Kendall mykol plecóm. „Nuž ale teraz, keď Snemovňa lordov odložila jeho ďalšie prerokovanie na jeseň, mám čas, aby som zozbieral viac hlasov na jeho podporu. A popritom by som sa hádam mohol začať serióznejšie venovať aj hľadaniu budúcej grófkky, nie?“

„Ja do parlamentu nechodím. Komu by sa chcelo?“ ozval sa Rhys. „Človek tam presedí celé hodiny, kým sa niečo odhlasuje. A ako sa tam všetci prekrikujú! Je to otravné.“

Bell sa naňho ustarostene pozrel a pokrútil hlavou. „Božeuchovaj, aby si si niekedy plnil povinnosti, ktoré ti vyplývajú z členstva v Snemovni lordov, alebo sa nebudaj zaujímal o problémy, ktoré sužujú túto krajinu.“

Rhys ho obdaroval svojím najšarmantnejším úsmevom. „Som úprimne presvedčený, že to tam zvládnete aj bezo mňa, mládenci,“ potľapkal Bella po chrbte.

„Keď sa bude hlasovať o zákone môjho brata,“ pokračoval Kendall a uprene sa díval Worthovi do očí, „prisahám, že ťa vyťahnem z postele a osobne ťa tam dovlečiem.“

Bell s Claytonom sa rozosmiali z plného hrdla, až sa zatriasli steny výklenku, v ktorom sedeli. Vedeli, že vyťahnúť Rhysa ráno z postele by bol takmer nadľudský výkon.

To by som chcel vidieť, pomyslel si Rhys, no nechal si tú myšlienku pre seba. „Prečo si kažiť večer takýmito nepríjemnosťami?“ vzdychol napokon. „Nevravel si, že hľadáš nevestu, Kendall? To je omnoho zaujímavejšie. Koľko máš vlastne rokov?“ Vojvoda si založil ruky na prsiach a sústredene si Lucasa premeral.

Vedel veľmi dobre, že sú až na pár mesiacov rovesníci, no rád predstieral, že na svoj vek zabúda. Vek je len nič nehovoriace číslo. Takto to vravieval otec, či nie?

Kendall prekvapene zdvihol obočie. „Presne toľko čo ty, stavec.“

„Nuž, v tom prípade,“ vyhlásil Rhys, „máš na ženie času habadej.“

„To sa ľahko hovorí niekomu, komu stojí za zadkom vplyvný tatuško,“ oplatil mu to Kendall s kamarátskym úškrnom.

Rhys sa tiež uškrnul. „Znovu mi nezostáva nič iné, len s tebou súhlasiť!“ Otočil sa a so svojím druhým najšarmantnejším úsmevom – tým, ktorý mu zvyčajne vyčaroval jamku na líci – kývol na barmanku, aby im doniesla ďalšiu rundu.

„Nuž, ale ak to s tou ženbou myslíš vážne, Lucas, máš smolu. Spoločenská sezóna sa práve skončila,“ ozval sa Clayton. „Tohto roku si bez šance. Smotánka sa sťahuje na vidiek, len čo sa o týždeň zatvoria brány parlamentu.“

„To veľmi dobre viem,“ odvetil Kendall a stroho kývol hlavou. „Keď si spomeniem na plesy, naskakujú mi zi-

momriavky. Tie vyfintené slečinky s falošnými úsmevmi a ich mamičky so sliedivými očami, ktoré sa pretvarujú a sú schopné urobiť čokoľvek, aby lapili pre svoju dcérenku nejakého boháča. Nie, medzi takými si ja veru ženu hľadať nemienim.“

„Ako inak to chceš urobiť?“ ostražito sa opýtal Bell.

Markíz mal niečo za lubom, Rhys to cítil v kostiach.

„To presne neviem,“ Kendall sa napil piva, „ale tentoraz chcem dievčinu, ktorá bude milovať mňa a nie môj titul.“

Samozrejme, že mal na mysli lady Emily. Nuž, aspoňže sa poučil, hoci Rhys vskutku netušil, ako sa dá nájsť žena, ktorá *bude milovať mňa a nie môj titul*. Podľa neho to bolo prakticky nemožné, no oceňoval, že má Kendall k otázke ženby správny postoj. Vďaka bohu, že na to chce ísť s rozumom.

„Moja reč!“ Rhys udrel pästou do stola a jeho hlas zadnel hnevom. „Všetci sa, myslím, zhodneme, že lady Emily nemohla klesnúť nižšie. Na to, čo urobila, neexistuje ospravedlnenie. Vymeniť chlapa za iného len pre titul. Pokiaľ ide o mňa, tá žena prestala existovať.“

„Môžeme sa, prosím, prestať baviť o lady Emily?“ zaúpel Kendall a zakryl si tvár dlaňou.

Pri stole sa znovu objavila barmanka a na Rhysovej tvári opäť zažiaril úsmev. „Hneď to môžeš otočiť, krásavica,“ usmial sa na ňu a vzápätí sa zas obrátil na Kendalla. „Len hovorím, že ak chceš dať svoje srdce takej, ktorá bude milovať teba a nie tvoj titul, plesy v rámci spoločenskej sezóny sú to posledné miesto, kde by si mal hľadať.“

„Viem,“ vzdychol Kendall a zodvihol krígel', aby pripil Rhysovi. „Hovorím azda niečo iné? Spoločenská sezóna, večierky, slávnosti a plesy mi naháňajú hrôzu. Prečo by som sa im inak za posledné roky vyhýbal ako čert krížu?“

Paholok a ja

„Preto som ťa ani raz nevidel na tých nudných báloch v klube Almack,“ uškrnul sa Rhys. „Myslel som, že tam nechodíš, lebo ti prekáža, že podávajú studený čaj a tárajú o ničom. To sú zasa moje dôvody, prečo tam ani nepáchnem.“

„Nechodíš tam, lebo tam nenalievajú brandy. To vieme,“ odfrkol Bell a zadíval sa na Rhysa s rukami prekríženými na prsiach.

Ten šibalsky žmurkol na priateľov. Nemal v úmysle zapierať. „A ponúkajú horší bank ako u Hollistera.“

Kendall sa zamyslene poškrabal na brade a tupo sa zahľadel na krígel s pivom. „Najlepšie by bolo, keby žiadna ani netušila, že nejaký titul mám. Moje šance, že nájdem takú, ktorá za to naozaj stojí, by tak boli omnoho väčšie,“ zamrmlal.

Pod nízkym trámovým stropom výklenku zadunel Rhysov smiech. „To je nápad za milión! Gróf prezlečený za obyčajného smrteľníka hľadá pravú lásku. Aké poetické!“

Aj Clayton sa rozosmial a pokrútil hlavou. Bell však spozornel a prižmúril oči. „Podľa mňa to nie je až taký zlý nápad!“

„Aký nápad?“ spýtal sa nechápavo Kendall.

„Ten nápad vydávať sa za obyčajného smrteľníka, aby si si našiel ženu podľa svojho gusta,“ trpezlivo odpovedal Bell.

Rhys plesol Bella dlaňou po chrbte. „Potratil si rozum? Táraš, ani si nepil!“

Samozrejme, že Bell nepil. Bell nikdy nepil a ostatným to občas išlo parádne na nervy. Markíz sa nerád vzdával kontroly nad sebou a nad svojím okolím. Všetci to o ňom vedeli a rešpektovali to. Aspoň sa ako jediný z nich vďaka triezvosti nikdy nezaplietol do nijakej šarvátky.

Bell sa naklonil a zblízka sa zadíval Lucasovi do očí. „Pri troche snahy by to mohlo fungovať, uvedomuješ si to?“

„Predstierať, že som obyčajný človek?“ prekvapene zamrkal Kendall. „To myslíš vážne?“

„Každý z vyššej spoločnosti ho spozná,“ vecne podotkol Clayton. „Ako to chceš urobiť?“

Uhm, naozaj to Bell myslel vážne? Rhys uprene hľadel na priateľa. Myslí to vážne. Alebo nie? Mohlo by to byť celkom zaujímavé. Veľmi zaujímavé.

„Chceš, aby si nasadil škrabošku?“ spýtal sa nakoniec Rhys. Skutočne by to mohlo fungovať?

Kendall zmätene preskakoval očami z Rhysa na Bella. „To nemôžete myslieť vážne. Clayton má pravdu. To nemôže fungovať.“

„Nijaká škraboška ani maska,“ Bell sa obrátil k Rhysovi. „Skôr som mal na mysli správne... okolnosti.“

„Napríklad?“ zvedavo zatiahol Rhys a nedočkavo sa naklonil nad stôl.

„Vy dvaja ma desíte,“ zamračil sa Lucas. „Normálne to vyzerá, že uvažujete nad tým, ako ten bláznivý nápad zrealizovať!“

„Napríklad záhradná slávnosť,“ Bell sa ďalej bavil s Rhyso, Kendallovu poznámku ignoroval a zamyslene si pohladil bradu.

Rhys pokýval hlavou. „Záhradná slávnosť. Viem presne, ako to myslíš.“

„Samozrejme, nie hocijaká záhradná slávnosť,“ pokračoval Bell. „Musí to byť u niekoho, kto bude do toho experimentu zasvätený.“

„Experimentu?“ spozornel Clayton. „Nepoznám nič lepšie ako dobrý experiment, a úplnou náhodou sa práve chystám rozposlať pozvánky na tohtoročnú záhradnú slávnosť na našom vidieckom panstve.“

„Experiment?“ zopakoval Lucas a zaklipkal viečkami.

Paholok a ja

Bell luskol prstami. „Vaša záhradná slávnosť je presne to, čo potrebujeme, Clayton!“

„Počkať, počkať!“ Kendall, ktorý sedel medzi Bellom a Worthom, sa zaprel rukami o ich plecia. Medzi jeho priateľmi očividne nezostal jediný pri zdravom rozume. To nemôžu myslieť vážne! Alebo to myslia vážne? „Záhradná slávnosť predsa nezmení, kým som. Pochybujem, že by sa medzi smotánkou našla dáma, ktorej by uniklo, s kým má tú česť.“

„Dobrá poznámka,“ prikývol Clayton a poriadne si odpil piva. Clayton sa vždy prehnane spoliehal na zdravý rozum. Jednoducho mu, na rozdiel od Bella s Rhysom, chýbala predstavivosť. Chudák.

„Nie, ak rozošleme pozvánky iba debutujúcim slečnám,“ potmehúdsy sa uškrnul Bell, „a postaráme sa aj o ostatné... okolnosti.“

Kendall sa zhlboka nadýchol a odsunul krígeľ s pivom. „Tie ma síce nepoznajú, ale čo ich matky? Určite sa medzi nimi nájde taká, ktorá už bola pri dvore, napríklad so staršou dcérou.“

„Presne v tomto bode prídu na rad, ako som spomínal, tie... okolnosti,“ Bell sa ďalej pobavene uškrňal.

Rhys si pošúchal jednodňové strnisko na brade a ústa sa mu rozťahli do úsmevu širšieho, než bol ten na Bellevej tvári. „Pánabeka! Viem presne, kam mieriš!“

„Na masku ma nenahovoríte. Je to otrasne stredoveké,“ rozhodne vyhlásil Kendall a krútil pri tom hlavou.

„Nijaká maska nehrozí,“ upokojoval ho Bell. Rozvalený na stoličke si zamyslene popoťahoval spodnú peru, čo robil zakaždým, keď snoval nejaký plán.

„Ani na maškarný kostým,“ pokračoval Kendall a posunul krígeľ z dosahu svojich rúk. Nič lepšie, ako pokúsiť sa vytriezviť, nemohol urobiť. Dobrý pokus!

„Maškarný určite nie,“ Bell s Rhysom sa na seba prisa-hanecky uškrnuli.

„Prisámvačku, lepšiu zábavu som tuším v živote neza-žil,“ prikývol Rhys.

„Zábavu?“ nechápavo sa mračil Clayton. „Dopekla, pá-ni, musím sa priznať, že nechápem, o čom hovoríte.“

„O tom, že tuto Kendall sa prezlečie za sluhu,“ Bell sa ďalej uškrňal.

Kendall zaklipkal viečkami. „Za sluhu?“

„Presne tak. Bude to dokonalé,“ spokojne prikyvoval Rhys.

Kendall sa obrátil k vojvodovi, akoby sa chcel presved-čiť, či vskutku prišiel o rozum. „Dokonalé? Ja? Prezlečený za sluhu? To má byť dokonalé?“

„Aj tak riskujete, že ho nejaká matka spozná. Livrej to nezachráni,“ poznamenal vecne Clayton.

„Práveže áno,“ namietol Bell. „V tom je práve tá doko-nalosť. Väčšina ľudí si služobníctvo nevšíma. Sústredia sa iba na to, čo chcú a čo potrebujú. Špionážny výcvik ma naučil, že ľudia si nevšímajú detaily. Stavím sa, že ani jedna z prítomných dám sa na Kendalla – keď bude prezlečený za sluhu a robiť to, čo sluhovia zvyčajne robievajú – poriadne nepozrie. V livreji, nohaviciach po kolená a parochni ho nikto nespozná.“

„Najväčšia výhoda je, že tak bude mať skvelú príležitosť pozorovať správanie prítomných slečien,“ pokračoval Rhys a odhrnul si z čela prameň čiernych vlasov. „Stavím sa, že každá je samý med, keď stojí pred budúcim ženíchom, no ako čert, keď jej v niečom nevyhovie sluha. Len boh vie, koľkokrát som to videl u svojej matky.“

„Obaja ste sa dočista zbláznili,“ znepokojene sa zamračil Kendall.

Paholok a ja

„Ťažko povedať, či to vyjde,“ ozval sa Clayton a napravil si kravatu. „V každom prípade by to bola dobrá zábava, a preto som ochotný vám dať k dispozícii spomínanú záhradnú slávnosť, aby ste tento nevidaný experiment uskutočnili.“

„Už aj ty si prišiel o rozum, Clayton?“ vytreštil oči Kendall.

„Len si to predstav,“ Bell sa obrátil ku Kendallovi. „Takto by si mohol dostať presne to, čo chceš. Ničím nezhatenú možnosť pozorovať najnovšie prírastky nežnejšej časti spoločenskej smotánky a ich správanie vtedy, keď vonkoncom netušia, že ich niekto sleduje.“

Kendall sa zadíval na markíza prižmúrenými očami. „Desí ma, že v tom nevidíš najmenší problém.“

Bell mykol plecóm. „Aký problém? Riziko je takmer nulové. Ak ťa niekto spozná, nahovoríme ho, aby sa zapojil do hry. Takú zábavu si nikto nebude chcieť dať ujsť.“

„A čo ak sa mi niektorá z nich zapáči?“ ďalej sa mračil Lucas. „To si mám pred ňou vyzliecť livrej a odprisahať jej, že som gróf, a čakať, že mi oddane padne do náruče?“

„To vôbec nie,“ pokrútil hlavou Bell. „Vrám len, že ich budeš môcť hodnotiť podľa toho, ako sa správajú k služobníctvu. Nepochybujem, že tie s najlepšou povahou budú aj za týchto okolností vystupovať milo a láskavo. Vyberieš si najvhodnejšie kandidátky a o tie sa budeš počas nasledujúcej sezóny uchádzať.“

Kendall neveriacky pokrútil hlavou. Nahol sa nad stôl a opäť si pritiahol krígel s pivom. Zrazu sa mu ten nápad nezdal až taký šialený. „Ak tomu dobre rozumiem, vravíte, že si mám nájsť ženu podľa toho, ako sa správa k lokajovi?“

Bell zdvihol obočie. „Pamätáš sa, ako sa k služobníctvu správala lady Emily?“ povedal s premyslenou stratégiou.

Kendall stisol pery.

Rhys zasa spokojne pery našpúlil. To bol zásah do čierneho. Bell vždy vedel, čo má povedať. Lady Emily sa k služobníctvu správala otrasne. Sami toho boli neraz svedkami.

„Z výrazu tvojej tváre usudzujem, že si pochopil, kam mierim,“ dodal Bell.

Kendall sa zamyslel. Rhys z jeho tváre vyčítal, že konečne začína vidieť neodškriepiteľné výhody ich geniálneho plánu. Prečo mu to tak dlho trvalo? Chcel predsa ženu. A toto bol najlepší spôsob, ak ju nájsť.

„Rád do toho pôjdem s tebou,“ prehodil Bell a pokrčil plecami, akoby o nič nešlo.

„Čože?“ spozornel Rhys, až sa mu zježilo obočie. „Prečo by si do toho šiel ty?“

Bell sa vystrel a pohodlne sa usadil v kresle. „Pretože sa mi podarilo zúžiť podozrenie, kto nás zradil pri Bidasoe, na troch ľudí.“

„Myslíš toho zradcu, ktorého máš za úlohu dolapiť?“ šeptom si overoval Rhys.

„Presne tak,“ prikývol Bell. „Ak bude Clayton súhlasiť a pozve tých troch na slávnosť, oblečený za sluhu budem mať skvelú šancu nepozorovane ich sledovať.“

Rhys sa srdečne rozosmial. „Mal som vedieť, že tým sleduješ aj niečo iné, Bell. Zájmy jeho veličenstva ti ležia na srdci, nech robíš čokoľvek. Aj keď piješ pivo.“

Bellovi sa rozťahli kútiky úst do širokého úsmevu. „Prečo by sme takú skvelú príležitosť nevyužili hneď na dva dobré dôvody? Musím sa priznať, že som mal čosi také naplánované predtým, než sa nám Kendall zveril, že by si rád našiel nevestu. Ak to poslúži nám obom, o to lepšie. Akurát sa musíme dostať do kože služobníctva a plniť úlohy, ktoré služobníctvu prináležia.“

Paholok a ja

„Uhm... takže špionážna misia pod mojou vlastnou strechou.“ Clayton si odpil poriadny dúšok. „Páni, to dáva tohtoročnej záhradnej slávnosti celkom nový šmrnc. A keďže som nikdy nebol vo vojenskej službe a ani som iným spôsobom neposlúžil jeho veličenstvu, považujem svoju podporu tohto plánu za svoju povinnosť. Nehovoriac o slabosti, ktorú mám pre akýkoľvek experiment. Tak ako, Kendall, ideš do toho?“

Kendall obrátil krígel hore dnom a na dúšok vypil zvyšok piva. Chrbtom dlane si utrel vlhké pery. „Keď do toho ide aj Bell, akoby som mohol odmietnuť?“

Rhys kývol hlavou na znak toho, že súhlasí, aby pred neho barmanka postavila ďalší krígel, a ako všimné jej oblúkom poslal do dlane mincu. Ešte ju obdaril zmyselným úsmevom, ale potom už obrátil pozornosť na kamarátov. „Pokiaľ ide o mňa, neviem sa dočkať. Jednoznačne chcem byť pri tom. Dokonca som ochotný staviť nemalú sumu na to, či sa vám dvom podarí dosiahnuť, čo si od toho sľubujete. Pridá sa niekto?“ vyzývavo si premeral prítomných.

Bell prevrátil oči. „S tebou človek zakaždým skončí pri stávke, Worth.“

„Nevravím, že nie, ale musíš uznať, že táto situácia si to priam vyžaduje.“ Rhys kývol bradou smerom k markízovi. „Päťsto libier na to, že vás do týždňa odhalí bedlivé oko niektorej z prítomných mamičiek.“

„Beriem!“ rozhodne vyhlásil Clayton a na zdôraznenie zapichol prst do vzduchu. „Takže si na zozname hostí, Worthington.“

Kendallov výbuch smiechu vzal Rhysovi možnosť zaregovať. „Samozrejme, že je na zozname hostí. Tuto Wortha by si s lokajom nepomýlil ani slepý.“ Posmešne kývol hla-